

Projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

Exposició de motius

I Justificació de la creació de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

La implantació a Andorra per primer cop de l'impost sobre societats exigeix que es reguli també els beneficis obtinguts per residents quan aquests no hagin adoptat, per la realització de les seves activitats, forma societària. Es tracta així d'evitar un tractament fiscal discriminatori entre els rendiments obtinguts per persones jurídiques i els obtinguts per persones físiques.

L'impost s'estructura d'acord amb els estàndards definits internacionalment i, especialment, en el context de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) per facilitar la positiva resolució de les futures negociacions per signar convenis per evitar la doble imposició.

La modernització del marc fiscal amb la introducció de les figures tributàries vigents als estats membres de la Unió Europea suposa la supressió de taxes i altres figures impositives que deixen de tenir sentit; així, la derogació, prevista en l'articulat, de l'impost sobre les societats de la Llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, de 20-12-95 beneficia també els obligats tributaris d'aquest projecte de Llei.

II Principis rectors de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

L'articulat del projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques segueix els principis rectors de l'impost societats; tan mateix, existeixen especificitats, com ara en la determinació de la base de tributació o l'existència d'un mínim exempt, en la seva estructuració que exigeixen per major claretat legislativa d'un text independent.

A l'hora d'articular les normes de l'impost, s'ha tractat de portar fins a les últimes conseqüències el principi de transparència, el qual exigeix que les normes impositives siguin clares i intel·ligibles, de manera que la seva aplicació pugui efectuar-se amb la màxima seguretat jurídica per als subjectes passius. S'ha fugit intencionadament de les solucions especialment complexes que hom pot trobar en molts ordenaments, amb la finalitat de permetre que les persones físiques que exerceixen una activitat econòmica del Principat d'Andorra puguin aplicar un impost que no els causi, en aquests moments inicials, gaires problemes per la seva complexitat normativa.

III Aspectes fonamentals de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques

L'impost sobre la renda de les activitats econòmiques té caràcter sintètic, de manera que sotmet a gravamen de forma unitària tota la renda obtinguda per les persones físiques residents fiscals en territori andorrà que duen a terme una activitat econòmica. El caràcter sintètic de l'impost en simplifica l'aplicació per part dels subjectes passius i permet una adequació més gran d'aquest tribut amb el principi de neutralitat. Per aquesta raó ha estat necessari coordinar l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques amb l'impost sobre plusvàlues immobiliàries i de la mateixa manera, als efectes d'eliminar la doble imposició interna, es considera deduïble de la quota íntegra els imports satisfets per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris.

En matèria de base de tributació es dona la possibilitat d'efectuar una estimació simplificada de les despeses a deduir per simplificar la gestió de l'impost per part dels obligats tributaris.

Al tractar-se d'un impost sobre els rendiments obtinguts per persones físiques es fa obligatòria la introducció del concepte de mínim exempt que per tal de donar compliment als principis constitucionals pren en consideració els número de descendents menors a càrrec de l'obligat tributari.

L'impost també conté alguna de les principals clàusules antiabús establertes a escala internacional, com per exemple la regla de valoració de les operacions entre persones vinculades. També aquí s'ha adoptat el principi de plena competència elaborat per l'OCDE seguint les directrius de l'OCDE de preus de transferència i empreses multinacionals, les quals han d'emprar-se a efectes interpretatius.

La regulació dels mecanismes per a l'eliminació de la doble imposició internacional i econòmica s'inspira en els models europeus més desenvolupats, en línia amb el principi de compatibilitat internacional que inspira l'impost. També s'han incorporat aquí disposicions per evitar l'ús abusiu d'aquests mecanismes d'eliminació de la doble imposició.

Formalment la Llei s'estructura en 40 articles, 1 disposició transitòria i una disposició final.

Capítol I. *Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost*

Article 1. *Naturalesa*

1. L'impost sobre la renda de les activitats econòmiques és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava la renda que obtinguin les persones físiques que duen a terme una activitat econòmica d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

2. L'exacció de l'impost corresponent als obligats tributaris no residents fiscals en territori andorrà s'efectua d'acord amb la Llei que regula l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.

Article 2. *Àmbit d'aplicació espacial*

L'impost sobre la renda de les activitats econòmiques s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3. *Tractats i convenis*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern, d'acord amb l'article 3.4 de la Constitució del Principat d'Andorra.

Capítol II. *El fet generador*

Article 4. *Fet generador*

Constitueix el fet generador l'obtenció de renda per part de l'obligat tributari.

Article 5. *Activitats econòmiques*

1. Són activitats econòmiques les que impliquen l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'algun d'aquests factors de producció, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o realització de serveis.

2. Les activitats d'arrendament i de compravenda d'immobles tenen la consideració d'activitat econòmica.

Article 6. *Estimació de rendes*

Les cessions de béns i drets en les diverses modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor normal de mercat, llevat de prova en contrari.

Capítol III. *Els obligats tributaris*

Article 7. *Obligats tributaris*

1. Són obligats tributaris de l'impost les persones físiques que tinguin la seva residència fiscal en territori andorrà i duguin a terme una activitat econòmica d'acord amb la definició de l'article 5 d'aquesta llei.

2. Les rendes corresponents a les societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms regulats en el segon paràgraf de l'article 15.
A) a) de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996,

s'imputaran als seus socis, hereus, comuners o partíceps segons les normes o pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquests.

Article 8. Residència fiscal i domicili fiscal

1. Es consideren residents fiscals en territori andorrà les persones físiques en les quals es doni qualsevol de les circumstàncies següents.

a) Que romanguí més de 183 dies, durant l'any natural, en el territori andorrà. Per determinar aquest període en territori andorrà es computen les absències esporàdiques, excepte que l'obligat tributari acrediti la seva residència fiscal en un altre país.

b) Que radiqui a Andorra el nucli principal o la base de les seves activitats o els seus interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

2. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan, d'acord amb els criteris de l'apartat anterior, sigui resident fiscal a Andorra el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat.

3. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'obligat tributari té residència fiscal a Andorra quan posseeixi la nacionalitat andorrana o un permís de residència concedit per les autoritats andorranes competents. De la mateixa manera, es presumeix la condició de no-residents fiscals a Andorra a les persones físiques que presenten un passaport o un document oficial d'identitat expedit per autoritats estrangeres o en són titulars, llevat que acreditin la residència fiscal a Andorra, d'acord amb els criteris anteriors, valent-se de qualsevol mitjà admès en dret.

4. No es consideren residents fiscals a Andorra els treballadors que diàriament es desplacen al territori d'aquest país des d'Espanya o França i que han estat contractats per empreses residents fiscals a Andorra o establiments permanents de societats estrangeres a Andorra.

5. Les persones de nacionalitat andorrana, així com el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat, que tinguin la seva residència habitual a l'estranger per la seva condició de membres de missions diplomàtiques o de representacions en organismes internacionals es consideren residents fiscals a Andorra.

6. El domicili fiscal dels obligats tributaris residents fiscals en territori del Principat d'Andorra és el derivat de l'aplicació de les regles a aquest efecte que regula l'article 23 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 9. Individualització de rendes

1. La renda es considera obtinguda per aquells que realitzin de forma habitual, personal i directa l'ordenació dels mitjans de producció i recursos humans destinats a l'activitat.

2. Es presumeix que compleixen aquests requisits els titulars de les activitats econòmiques, llevat de prova en contrari.

Capítol IV. La base de tributació

Article 10. Concepte de base de tributació

La base de tributació està constituïda per l'import de la renda de totes les activitats econòmiques de l'obligat tributari en el període impositiu.

Article 11. Determinació de la base de tributació

1. La base de tributació es determina pel mètode d'estimació directa i, subsidiàriament, pel d'estimació indirecta, d'acord amb el que disposa, en aquest últim cas, l'article 29 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. L'estimació directa de la base de tributació admet dues modalitats, la general i la simplificada.

La modalitat simplificada s'aplica de manera voluntària quan l'import net de la xifra anual de negocis pel conjunt d'activitats dutes a terme per l'obligat tributari l'any immediatament

anterior sigui inferior a l'import previst pel règim simplificat de comptabilitat a la Disposició addicional de la Llei 30/2007 de la comptabilitat dels empresaris.

Article 12. Normes per a la determinació de la renda en estimació directa general

1. La determinació de la renda de les activitats econòmiques en la modalitat d'estimació directa general es realitza d'acord amb les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les normes especials establertes en aquesta Llei.

2. En matèria de deducció de despeses, es tenen en compte les següents regles:

a) Són deduïbles les amortitzacions en relació amb béns i drets destinats a l'activitat econòmica realitzades d'acord amb l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats. No poden ser objecte de deducció de la base de tributació les amortitzacions, correccions de valor o provisions que es puguin realitzar sobre béns o drets que es considerin no destinats a l'activitat econòmica.

b) No són deduïbles les contribucions de l'empresari o professional a plans de pensions o instruments de previsió social que compleixin una funció anàloga.

c) No és deduïble la quota tributària que, en el seu cas, l'obligat tributari hagi satisfet per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris.

d) Quan sigui degudament acreditat, amb d'oportú contracte laboral i l'afiliació corresponent a la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills de l'obligat tributari treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per aquest obligat, es dedueixen per a la determinació de la renda les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball acomplert.

e) Quan el cònjuge o els fills de l'obligat tributari realitzin cessions de béns o drets, acreditades mitjançant els contractes corresponents, que serveixin a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracti, es dedueix, per a la determinació de la renda del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat. La càrrega de la prova d'aquest valor de mercat correspon a l'empresari o professional, i la deducció es denega en cas que no sigui possible acreditar-lo.

Article 13. Normes per a la determinació de la renda en estimació directa simplificada

1. La determinació de la renda de les activitats econòmiques en la modalitat d'estimació directa simplificada es realitza d'acord amb les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les normes especials establertes en aquesta Llei.

2. En matèria de deducció de despeses, a més de les normes previstes en l'article 12.2, és deduïble en concepte de despeses de difícil justificació un 5% de la renda neta estimada.

Article 14. Béns i drets destinats a una activitat econòmica

1. Es consideren béns i drets destinats a una activitat econòmica els següents:

a) Els béns immobles en què duu a terme la seva activitat el contribuent.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socioculturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren "destinats" els béns d'esplai i esbarjo o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguin necessaris per a l'obtenció dels rendiments respectius. En cap cas no tenen aquesta consideració els actius representatius de la participació en fons propis o el patrimoni net d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

d) Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a la part d'aquests elements patrimonials que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

2. L'afectació o desafectació de béns i drets a una activitat econòmica que segueixin formant part del patrimoni de l'obligat tributari no genera rendes positives ni negatives a efectes impositius.

Es considera que no s'ha produït la desafectació dels béns i drets quan en el termini de tres anys des d'aquesta es transmeten els béns i drets.

Article 15. Valoració de les operacions

1. La valoració de les operacions entre els obligats tributaris subjectes a aquest impost i altres persones físiques o entitats vinculades es realitza pel seu valor normal de mercat, en els termes que preveu l'article 15 de la Llei de l'impost sobre societats.

2. En tot cas, es valoren d'acord amb el seu valor normal de mercat els béns o serveis que els obligats tributaris cedeixin o prestin a tercers no vinculats de forma gratuïta o destinin a l'ús o consum propi.

Igualment, quan hi hagi una contraprestació i aquesta contraprestació sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, es prendrà aquest darrer com a criteri de valoració.

Article 16. Bases de tributació negatives

Les bases de tributació negatives que hagin estat objecte de liquidació o autoliquidació poden ser compensades amb rendes positives del mateix obligat tributari durant els propers tres anys.

Capítol V. La base de liquidació i el mínim personal i familiar

Article 17. Concepte de base de liquidació

1. La base de liquidació s'obté de deduir de la base de tributació el mínim personal i familiar previst en aquesta Llei.

2. El valor de la base liquidable no pot ser negatiu.

Article 18. Mínim personal i familiar

1. El mínim personal i familiar és la part de la renda que no es grava per aquest impost.

2. El mínim personal és de 30.000 euros anuals.

3. El mínim familiar és de 2.500 euros anuals, per cada descendent menor de vint-i-cinc anys que convisqui amb l'obligat tributari.

Article 19. Normes per a l'aplicació del mínim personal i familiar

1. Quan el període impositiu és inferior a l'any natural, el mínim personal es prorrataja pel nombre de dies del període impositiu respecte de l'any natural.

2. Per l'aplicació del mínim familiar es tenen en compte les circumstàncies personals i familiars en el moment del meritamen de l'impost.

No obstant, en cas de traspàs d'un descendent que dóna dret a l'aplicació del mínim familiar, el seu import es prorrataja pel nombre de dies durant els quals es compleixen els requisits per la seva aplicació.

3. Quan dos obligats tributaris tinguin dret a l'aplicació del mínim familiar respecte dels mateixos descendents, el seu import es prorrataja entre ells a parts iguals.

Capítol VI. Període impositiu, meritació i imputació temporal

Article 20. Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural.

2. El període impositiu és inferior a l'any natural si es produeix la defunció de l'obligat tributari en un dia diferent al 31 de desembre.

Article 21. Meritació

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 22. Imputació temporal

Els ingressos i despeses que determinen la renda a incloure en la base de tributació en la modalitat d'estimació directa general i simplificada s'imputen d'acord amb la normativa del pla general comptable.

Capítol VII. Tipus de gravamen i quota íntegra

Article 23. Tipus de gravamen

El tipus de gravamen aplicable sobre la base de liquidació és el 10 per cent.

Article 24. Quota íntegra

La quota íntegra és la quantitat resultant d'aplicar a la base de liquidació el tipus de gravamen

Capítol VIII. Quota líquida i deducció per eliminar la doble imposició nacional i internacional

Article 25. Quota líquida i deducció per eliminar la doble imposició nacional i internacional

1. La quota líquida és el resultat de restar a la quota íntegra les deduccions per doble imposició nacional i internacional regulades per aquest article

2. Quan l'obligat tributari hagi satisfet l'Impost comunal sobre els rendiments arrendataris, la quota tributària d'aquest altre Impost serà deduïble de la quota íntegra.

3. Quan en la base de tributació de l'obligat tributari s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, es dedueix de la quota íntegra la menor de les dues quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó d'un impost de característiques similars a aquest impost o a l'impost sobre la renda de no residents fiscals sobre aquestes rendes.

A l'efecte d'establir aquesta similitud substancial, es tenen en compte les característiques essencials de l'impost estranger, així com si la finalitat principal d'aquest impost rau en la imposició de la renda obtinguda per l'obligat tributari.

No es dedueixen els impostos no pagats en virtut d'exempció, bonificació o qualsevol altre incentiu fiscal concedit a l'estranger, llevat que s'estableixi una altra cosa en un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable.

b) L'import de la quota líquida que al Principat d'Andorra correspondria pagar per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en territori andorrà.

A l'efecte del càlcul d'aquest import, la base de liquidació corresponent a la renda estrangera es determina d'acord amb la normativa d'aquest impost, i són únicament imputables a aquesta base les despeses específicament connectades amb la generació de la renda esmentada i el mínim personal i familiar en la part que li correspongui.

Capítol IX. Pagaments a compte

Article 26. Pagament a compte

1. En els mesos d'abril, juliol, octubre i gener, els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el dia anterior al primer dia de cadascun dels mesos indicats.

2. Els pagaments a compte es calculen aplicant el tipus de gravamen previst en l'article 23 sobre la base de liquidació corresponent als tres, sis, nou o dotze primers mesos de cada any natural determinada segons les normes que preveu aquesta Llei. De la quota resultant

s'han de deduir els pagaments a compte efectuats corresponents al mateix període impositiu, així com les retencions que se li hagin practicat.

3. El pagament a compte té la consideració de deute tributari a l'efecte de l'article 33 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 27. Deducció dels pagaments a compte, retencions i quota diferencial

Els pagaments a compte i les retencions són deduïbles de la quota líquida per obtenir la quota diferencial. Quan, per efecte dels pagaments a compte i retencions de l'exercici, la quota diferencial sigui negativa, l'administració tributària, d'ofici, ha de tornar l'excés.

Capítol X. Gestió i liquidació

Article 28. Registre tributari

1. Els obligats tributaris de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques han de disposar d'un número de registre tributari (en endavant NRT), que han de sol·licitar, en el cas de que ja no el posseeixen com a obligats tributaris dels impostos indirectes. Aquest número és únic per a tots els tributs estatals. La sol·licitud s'ha de formalitzar mitjançant el model 001 "Sol·licitud del número de registre tributari (NRT)".

2. L'Administració tributària ha de portar un registre tributari en què s'han d'inscriure les persones físiques i entitats sense personalitat jurídica pròpia que siguin obligats tributaris d'aquest impost.

3. En la declaració de sol·licitud del NRT s'ha de presentar la documentació següent:

a) En el cas de persones físiques de nacionalitat andorrana, el passaport.

b) En el cas de persones físiques estrangeres, residents legalment a Andorra, el permís de residència.

c) En el cas d'entitats sense personalitat jurídica pròpia, el document constitutiu, i el document d'identitat de la persona que exerceix la representació de la societat. En el cas de persones físiques andorranes, el passaport i per a les persones físiques estrangeres, residents legalment a Andorra, el permís de residència.

L'obligat tributari quedarà dispensat de presentar la documentació que Administració tributària pugui obtenir.

Les persones físiques o entitats sense personalitat jurídica pròpia que ja realitzin activitats econòmiques subjectes a aquest impost en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, i que no disposin del número de registre tributari (NRT), han de sol·licitar a l'Administració tributària l'alta en el registre, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. La falta d'aquesta comunicació constitueix una infracció de defraudació que determina la possibilitat d'imposar una sanció de fins al 5 per cent de la facturació de l'exercici en el qual es produeixi aquesta infracció. La falta d'alta en el registre tributari per part de les entitats que hi estan obligades d'acord amb aquest article es considera igualment una infracció greu sancionable d'igual manera.

Article 29. Baixa provisional en el Registre tributari

Les persones o entitats que deixin de realitzar una activitat econòmica han de presentar a l'Administració tributària una sol·licitud de baixa en el registre tributari dins el termini d'un mes, a comptar de la data de finalització de la seva activitat. En el cas que tinguin registre de comerç i indústria, aquest tràmit no serà necessari, ja que la baixa es produirà automàticament un cop s'hagi resol la sol·licitud de baixa per part dels titulars del registre corresponent.

Article 30. Obligació de col·laboració

Els titulars del Registre de comerç i indústria, els titulars del Registre de professions liberals, i els titulars del Registre d'associacions han de remetre a l'Administració tributària, via telemàtica, la informació en relació de les persones físiques i entitats, la constitució,

l'establiment, la modificació o l'extinció referent a les modificacions que es produeixen a aquest registre, segons el que es determini reglamentàriament.

La mateixa obligació incumbeix els notaris pel que fa a les escriptures i altres documents que autoritzin la constitució, la modificació, la transformació o l'extinció de tota classe d'entitats.

Article 31. Declaracions

Els obligats tributaris estan obligats a presentar i subscriure una declaració per aquest impost en el lloc, el termini i la forma que determina reglamentàriament el ministre encarregat de les finances.

Article 32. Autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute corresponent i ingressar-lo en el lloc i la forma que determina reglamentàriament el ministeri encarregat de les finances.

2. El pagament del deute tributari es pot efectuar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni cultural del Principat d'Andorra en la forma que preveu l'article 36 de la Llei del patrimoni cultural.

Article 33. Liquidació provisional

L'Administració tributària pot girar la liquidació provisional que escaigui d'acord amb el que disposen els articles 54 i 55 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, sense perjudici de les posteriors comprovacions que puguin realitzar els òrgans d'aquesta Administració.

Article 34. Devolució d'ofici

1. Quan, d'acord amb l'article 27 d'aquesta Llei, la quota diferencial resultant de l'autoliquidació sigui negativa, l'Administració tributària, si escau, ha de practicar la liquidació provisional dins els tres mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els tres mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui negativa, l'Administració tributària ha de tornar d'ofici aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de tornar d'ofici la quota diferencial negativa resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Si transcorre el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès legal a què es refereix l'article 38 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data d'ordenació del seu pagament, sense que calgui que l'obligat tributari ho reclami.

5. Reglamentàriament es determina el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

Article 35. Facultats de l'Administració tributària per determinar la base de tributació

A l'efecte de determinar la base de tributació, l'Administració tributària ha d'aplicar les normes a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.

Capítol XI. Infraccions i sancions

Article 36. Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix en allò que no s'estableix en la present Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en la secció tercera del capítol III de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 37. Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples:
 - a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.
 - b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.
2. Es consideren infraccions de defraudació:
 - a) La no-presentació de l'autoliquidació.
 - b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.
 - c) Les falses autoliquidacions.

Article 38. Sancions

1. Les infraccions simples són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.
2. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.
3. Les sancions anteriors s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 39. Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.
2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 72 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.
3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia real, ja sigui hipotecària o bé una fiança establerta per una entitat bancària, que garanteixi la totalitat de l'import del deute tributari.

Capítol XII. Ordre jurisdiccional

Article 40. Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se susciten entre l'Administració tributària i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició transitòria. El pagament a compte durant el primer any d'aplicació de l'impost

Durant el primer any d'aplicació de l'impost, el pagament a compte es pot calcular aplicant el tipus de gravamen sobre la base de tributació corresponent als tres, sis, nou o dotze primers mesos de l'any anterior al del període impositiu determinada segons les normes que preveu aquesta Llei. De la quota resultant s'han de deduir els pagaments a compte efectuats al mateix període impositiu, així com les retencions que se li hagin practicat.

Disposició final. *Entrada en vigor i aplicació*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i és aplicable als períodes impositius finalitzats a partir de l'1 de gener de 2011.

Andorra la Vella, 16 de setembre del 2009